

NYA BÖCKER I SOMMAR

AV ANNE RALF HÄLLBUS

LÄS NU!

Alla böcker passar inte alla, men jag har faktiskt svårt att föreställa mig någon som inte skulle bli åtminstone lite förstrött förtjust i **Tom Rachmans** debutroman *De imperfekta* (Weylers förlag). Självt blir jag helt betagen, för att inte säga förälskad, i berättelsen – eller rättare sagt berättelserna – om medarbetarna på en engelskspråkig nyhetstidning som i femtio år med måttlig framgång har getts ut i Rom. Vi får följa ett dussin av dem i var sitt kapitel, löst länkade till varandra:

En luspank föredetting till frilanskorrespondent i Paris, som försöker få sin son på utrikesdepartementet att ge honom ett scoop att sälja. En kvinnlig redigerare som förföljer en gift man och tror att hon ska få sparken. En övernitisk korrekturchef som får besök av sin barndomsvän som han har dyrkat i alla år, men som visar sig vara lika medioker som alla andra... Och det är just den skarpa men vänliga blicken på detta mediokra och fuffiga – imperfekta – hos dem vi möter, som gör att jag genast bestämmer att det här är en bok som kommer att finnas kvar i min bokhylla jämt, för att tas fram och läsas om många gånger.

FORTSÄTT MED!

Ännu en berättelse om en imperfekt människa – den här gången en man som slentrianmässigt skulle beskrivas som en vinnare: medelålders, medelklass med arbete i medierna och vacker villa i välbärgad förort. Men Peter, huvudperson i **Erik Helmerssons** andra roman *Den onödige mannen* (Norstedts), känner inte alls att han har dragit någon vinstlott i livet. Tvärtom. Han hukar ständigt under omgivningens förakt – hustruns, tonårsdotterns, redaktionschefens, bästa vännens... Marinerad i hundrakronorsviner och minnen av sitt livs alla misslyckanden försöker han upprätthålla någon form av värdighet, men när hans dotter utsätts för sextrakasserier spricker något, han orkar inte längre hålla masken. Och den som inget har att förlora slutar till sist att vara rädd och begrepp som "lyckad" och "misslyckad" beror i slutänden på hur vilken vinkel man väljer att se människor. En ganska sorglig, lite rolig och väldigt sympatisk berättelse om hur vi förhåller oss till varandra i en välmående medelklassstillvaro där alla förväntas spela sin roll perfekt.

Jag kommer osökt att tänka på **Majgull Axelsson** och hennes nästan-klassiker *Aprilhäxan* när jag läser **Doris Dahlins** nya roman *Till mamma på mors dag* (Ordfront). Inte bara för det alltid läsvänliga greppet att låta två kvinnors berättelser avlösa varandra, utan också för vilka dessa två kvinnor är: Framgångsrika och kontrollerade med perfekta frisyrer, men under ytan ständigt upptagna av att kämpa mot sviktande självkänsla – och mot sina mödrar. Reseda är städerskans dotter som har blivit ekonomichef och läkarhustru. Elisabeth är psykoterapeut, med välbärgad bakgrund och gedigen uppfostran. Medan Resedas mamma dör rent bokstavligen, försvinner Elisabeths mamma in i demens och börjar säga saker som aldrig tidigare har fått uttalas i familjen. Gripande och välskrivet, lagom till mors dag, om att tvingas möta sin mamma och den man själv har blivit.

NÄR DU HAR TID!

Döden på en blek häst är en vacker titel. Den ger också en bra känsla för vad **Amanda Hellbergs** nya roman (Forum) är för något, nämligen en skrämmande berättelse med övernaturliga inslag. Nu är vare sig skräck eller övernaturligheter försäljningsargument som normalt biter på mig, men jag fastnar snart för historien om Maja, som var tio år när hennes mamma lämnade henne för att aldrig återvända. Tio år senare återfinns mamman, mördad, och medan Maja försöker finna sig till rätta på en konstskola i Oxford gör sig mamman påmind under alltmer påtagliga former. Riktigt, riktigt ruskigt och mer modernt och sofistikerat än det låter.